

Efemer

Lucian Radu

ș-au-t-am vise un milion în astă viață lungă
toate spulberate-n van, mâhnit de-a soartei scârbă.
unul a rămas clădit, sus pus pe metereze
cu rădăcini adânci în timp pornit de la geneze
născut am fost să fiu așa, râvnind în eter pe ascuns
atât de slab în lumea mare, lovit în inimă, am plâns
sunt eu copilul ce visa, trecut-a o secundă
aș vrea să știu ce s-a-ntâmplat...dar cine să-mi răspundă ?